

**UCHWAŁA NR XXVII/211/2014
RADY MIASTA RADZIEJÓW**

z dnia 28 marca 2014 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. 2013 r., poz. 594, zm. poz. 645 i 1318) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Drodze wewnętrznej będącej własnością osób fizycznych, zlokalizowanej w miejscowości Radziejów na działkach ewidencyjnych o numerach 729/15 oraz 729/18 obręb Radziejów, odchodzącej od ul. Sportowej, nadaje się nazwę: ppłk Antoniego Iglewskiego.

2. Usytuowanie oraz przebieg ulicy, o której mowa w ust. 1, w sposób graficzny obrazuje załącznik Nr 1 do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta.

§ 3. 1. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko- Pomorskiego.

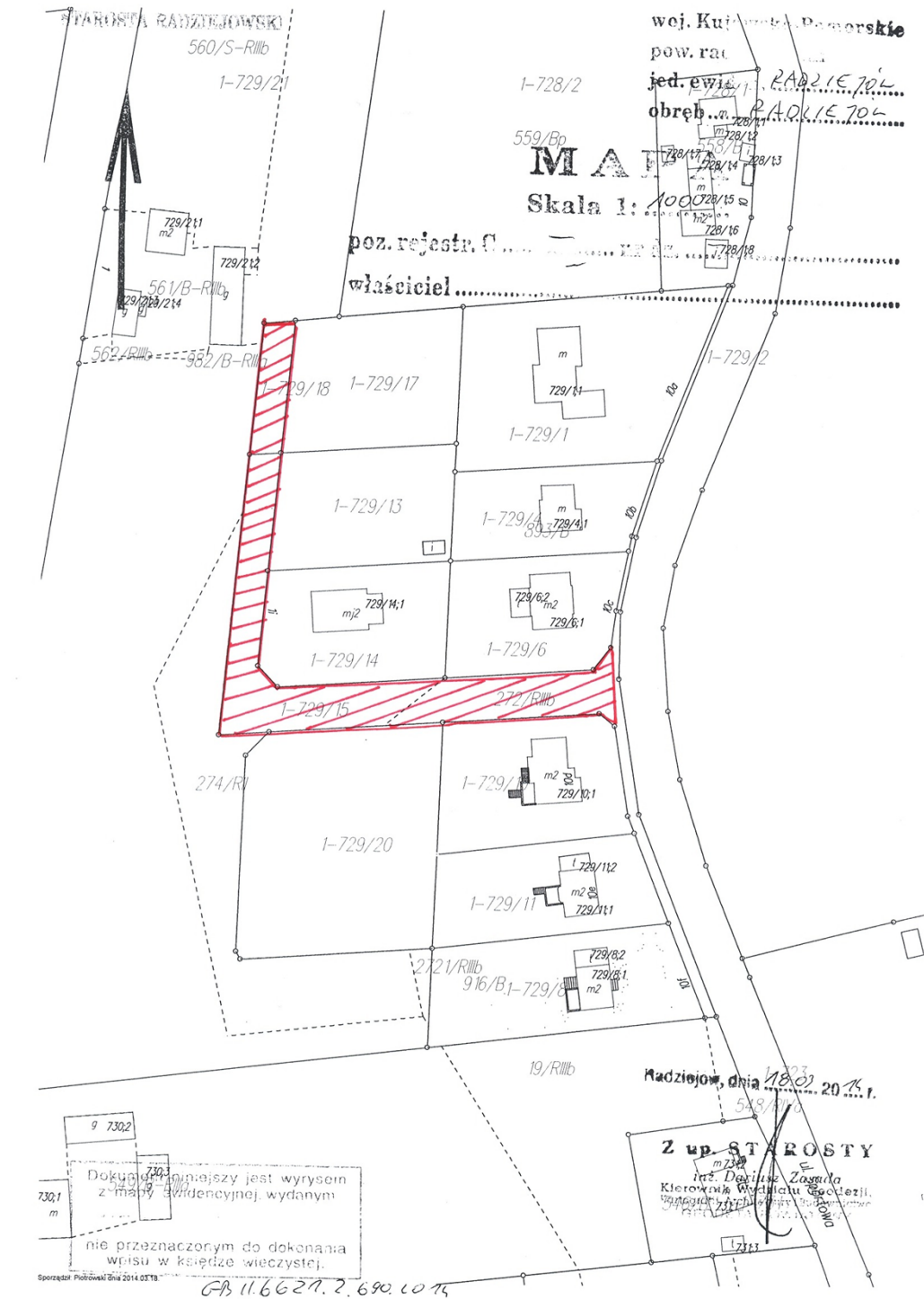
2. Uchwała podlega podaniu do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Radziejów.

Przewodniczący Rady Miasta

Marek Pawlak

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XXVII/211/2014
 Rady Miasta Radziejów
 z dnia 28 marca 2014 r.

Mapa

UZASADNIENIE

Nadanie nazwy drodze wewnętrznej wynika przede wszystkim z faktu rozbudowy terenów znajdujących się w okolicach ul. Sportowej. Nazwę ulicy nadano na zgodny wniosek wszystkich właścicieli terenów, na których jest ona zlokalizowana. Podjęcie niniejszej uchwały pozwoli na wprowadzenie właściwej numeracji porządkowej nieruchomości przy niej położonych.

Antoni Iglewski ps. „Antoni”, „Igła”, „Ponar”, „Suseł”, „Nieczuja”, „Vanadi”, „Kujawiak”, „Mazecki” - członek POW, powstaniec wielkopolski, jeden z żołnierzy oddziałów specjalnych Polskich Sił Zbrojnych – Cichociemny, urodził się 1 stycznia 1899 w Radziejowie na Kujawach. W 1916 wstąpił do Polskiej Organizacji Wojskowej, gdzie pełnił funkcję sekcyjnego w Komendzie Lokalnej Radziejów. Po ukończeniu kursów w 1917 został instruktorem-szkoleniowcem grup bojowych. W sierpniu 1918 stanął na czele oddziału lotnego POW, a trzy miesiące później wstąpił do Wojska Polskiego. Brał udział w Powstaniu Wielkopolskim, a potem w wojnie polsko-bolszewickiej.

We wrześniu 1939, podczas obrony Grodna dowodził 200 osobowym oddziałem. Po kapitulacji przebywał na terenie Białostoczczyzny, gdzie założył organizację „Polska Armia w Kraju - Odcinek Łomża-Grodno”. Od połowy października 1939 pełnił funkcję zastępcy komendanta Okręgu Białostockiego Służby Zwycięstwu Polski, a później Związku Walki Zbrojnej. Od sierpnia do października 1940 pełnił obowiązki komendanta tego okręgu. Od października był szefem oddziałów I i IV Obszaru nr 2 Białystok.

W czasie inspekcji na Wileńszczyźnie, w połowie października 1940 został aresztowany przez NKWD. Więziony kolejno Białymstoku i Mińsku, trafił ostatecznie na moskiewską Łubiankę. Za „organizowanie antykomunistycznej konspiracji” Najwyższy Sąd Wojenny NKWD skazał go w czerwcu 1941 na karę śmierci. Zwolniony na mocy układu Sikorski–Majski, w sierpniu 1941 znalazł się w armii gen. Andersa, gdzie został szefem kancelarii Naczelnego Dowództwa. Po przetruceniu do Wielkiej Brytanii w lutym 1942 rozpoczął służbę w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie. Przeszedł przeszkolenie w zakresie działań na tyłach wroga.

Po wojnie działał w konspiracyjnej organizacji „NIE”, Delegaturze Sił Zbrojnych na Kraj i Zrzeszeniu „Wolność i Niezawisłość”. Był żonaty z Marią z Ulatowskich (1901-1975), urzędniczką. Dzieci nie miał. Pochowany na Cmentarzu Parafialnym w Radziejowie.

Antoni Iglewski ps. „Ponar” został odznaczony m. in.: Orderem Virtuti Militari V klasy, Krzyżem Niepodległości z Mieczami, czterokrotnie - Krzyżem Walecznych, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym, Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Partyzanckim.